

Σημεία για την οργανωτική φυσιολογία & διάταξη μίας σύγχρονης κομμουνιστικής οργάνωσης

Στο παρόν κείμενο κατατίθενται προτάσεις προς συζήτηση στη διαδικασία συγκρότησης μίας νέας οργάνωσης κομμουνιστικής αναφοράς. Είναι αυτονόητο ότι οι τελικές αποφάσεις θα προκύψουν από τη συζήτηση όλου του δυναμικού που θα εμπλακεί σε αυτή τη διαδικασία και θα πρέπει να αποτελούν σύνθεση των διαφορετικών εμπειριών και απόψεων με τις αναγκαίες υπερβάσεις από την εμπειρία όλων μας όπου αυτό κριθεί αναγκαίο.

A. Γενικές αρχές

1. Μία οργάνωση της κομμουνιστικής αριστεράς επιδιώκει να παρεμβαίνει σε όλες τις όψεις της ταξικής πάλης σε κοινωνικό, πολιτικό και ιδεολογικό επίπεδο. Αυτό αφορά πρωτίστως την οργάνωση του κοινωνικού και πολιτικού κινήματος, αλλά και την παρέμβαση στην κεντρική πολιτική αντιπαράθεση, την ιδεολογική διαπάλη, τον πολιτισμό, την εμβάθυνση των προγραμματικών-στρατηγικών επεξεργασιών, τον εμπλουτισμό και τη διεύρυνση της θεωρίας και της πρακτικής του επαναστατικού μαρξισμού. Αφορά γενικά την **προσπάθεια παρέμβασης στο σύνολο των αντιθέσεων που αρθρώνονται στην κοινωνία από την σκοπιά της κομμουνιστικής προοπτικής και ιδεολογίας που αναγνωρίζει την κεντρικότητα και καθοριστικότητα της αντίθεσης κεφαλαίου-εργασίας**. Προσπαθεί να εμπλακεί, να οργανώσει και να συντονίσει κομμάτια της εργατικής τάξης, αλλά και των σύμμαχων με αυτή τάξεων, στρωμάτων και κοινωνικών κατηγοριών για τη **συγκρότηση μίας πλατιάς κοινωνικής και πολιτικής συμμαχίας των δυνάμεων της εργασίας, της νεολαίας, της μικρομεσαίας αγροτιάς και της μαχόμενης διανοήσης με στόχο τον κλονισμό και τελικά την επαναστατική ανατροπή της αστικής εξουσίας και των καπιταλιστικών κοινωνικών σχέσεων**. Για την εξυπηρέτηση του στόχου αυτής της αναγκαίας επαναστατικής ανατροπής επιδιώκει την εμβάθυνση των σχέσεών της με τους εργαζόμενους και το λαό και τη διεύρυνση των δυνάμεών της με την οργάνωση-στρατολόγηση πρωτοπόρων αγωνιστών για την ισχυροποίηση της επαναστατικής στρατηγικής και της κομμουνιστικής προοπτικής. Έχουμε την επίγνωση ότι απέχουμε αρκετά από το επίπεδο κοινωνικών και πολιτικών συσσωρεύσεων που πρέπει να έχει ένας σύγχρονος κομμουνιστικός φορέας – κόμμα και **το εγχείρημά μας παραμένει μεταβατικό στην πορεία συγκέντρωσης δυνάμεων για τη συγκρότηση του αναγκαίου σύγχρονου κομμουνιστικού κόμματος**.

2. Η οργανωτική δομή και διάταξη μίας οργάνωσης κομμουνιστικής αναφοράς πρέπει να επιχειρεί να εξυπηρετήσει όσο γίνεται καλύτερα το σύνολο των παραπάνω στόχων και με επίμονο τρόπο να προσπαθεί για την ανασύνθεση και ανασυγκρότηση της κομμουνιστικής αριστεράς. Με επίγνωση των σημερινών πολιτικών, προγραμματικών και οργανωτικών ορίων της οργάνωσης και των ορίων που θέτει η σημερινή κοινωνική σύνθεση και γείωσή της. Και για αυτό με ανάλογη ιεράρχηση ανάλογα με τις δυνατότητες που υπάρχουν. **Η λειτουργία μίας κομμουνιστικής οργάνωσης πρέπει να βασίζεται σε κριτήρια που εμπεριέχουν το στρατηγικό χνάρι της κομμουνιστικής προοπτικής και για αυτό προαπεικονίζουν όψεις της κοινωνίας που επαγγελλόμαστε.** Η εξυπηρέτηση των στόχων της προωθείται με την οργανωμένη συμμετοχή όλων των μελών της οργάνωσης στην εσωτερική συζήτηση, το σχεδιασμό των παρεμβάσεων και την υλοποίησή τους. Η δυνατότητα οργανωμένης συμμετοχής των μελών εξασφαλίζεται με τον καθορισμό και την τήρηση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων του κάθε μέλους καθώς και τις σχέσεις και τους κανόνες λειτουργίας. Το χνάρι της κομμουνιστικής προοπτικής οφείλει να αποτυπώνεται ακόμη στην καθημερινή προσπάθεια για υπέρβαση διαχωρισμών «διανοητικής και χειρωνακτικής εργασίας στο εσωτερικό της οργάνωσης, στην έμφαση στην πρωτοβουλία των μελών, στην αυτοκριτική και διόρθωση, στο πέρασμα από τη βάσανο της δημοκρατικής συζήτησης και απόφασης όλων των επιλογών.

3. **Το οργανωτικό ζήτημα διαπλέκεται διαλεκτικά, καθορίζεται και καθορίζει την πολιτική στρατηγική, τη δράση και την πρακτική της οργάνωσης.** Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να λαμβάνει υπόψη τόσο τη στοχοθεσία στο κεντρικό πολιτικό επίπεδο όσο και τους κοινωνικούς χώρους δραστηριοποίησης με τις ιδιαίτερες απαιτήσεις τους, αλλά και τις αναγκαιότητες και διαθεσιμότητες παρέμβασης που υπάρχουν. Είναι σημαντικό να υπάρχει **διαλεκτική σύνδεση της παρέμβασης σε κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο** αποφεύγοντας είτε την περιχαράκωση στον κοινωνικό χώρο και την συνδικαλιστική παρέμβαση είτε την ροπή στην «κεντρική πολιτική» χωρίς αναφορά σε συγκεκριμένη και ιεραρχημένη παρέμβαση στο χώρο ευθύνης της κάθε οργάνωσης βάσης. Καθοριστικό επομένως ζήτημα αποτελεί η **ύπαρξη πολιτικού και οργανωτικού σχεδίου** που θα αντιστοιχεί την πραγματικότητα εντός της οργάνωσης με την παρέμβαση προς τα έξω. Το διαρκές ζήτημα είναι πώς εμείς ως οργάνωση θα οριοθετούμε τις ευθύνες του μέλους, της οργάνωσης βάσης και των καθοδηγητικών οργάνων και πώς θα θέσουμε εξαρχής τα θεμέλια για μία ορθή φυσιολογία και λειτουργία.

4. **Είναι αναγκαία λοιπόν μία διαλεκτική σχέση του οργανωτικού ζητήματος τόσο με την διάταξή μας στο κοινωνικό κίνημα και τις απαιτήσεις της πολιτικής πάλης όσο και με τις γενικότερες απαιτήσεις της εσωτερικής ζωής και της ιδεολογικής παρέμβασης.** Για μια

οργάνωση κομμουνιστικής αναφοράς που παρεμβαίνει κεντρικά και σε πολλά μέτωπα, η οργανωτική δομή δεν αποτυπώνει απλά τον κινηματικό ή κλαδικό-τοπικό καταμερισμό της (καταμερισμός ανά κοινωνικούς χώρους) και τα κεντρικά πολιτικά καθήκοντα, αλλά το σύνολο των εξώστρεφων και εσώστρεφων πρακτικών της. Όλα τα πεδία παρέμβασης, και αυτά που δεν άπτονται των άμεσων κινηματικών ή πολιτικών καθηκόντων, εξυπηρετούνται με συλλογικό σχεδιασμό και καταμερισμό. Έτσι καλλιεργείται η **φυσιογνωμία μίας ολόπλευρης, συνειδητής στράτευσης σε ένα συνολικό πολιτικό σχέδιο και την κομμουνιστική ιδεολογία και προοπτική. Στράτευση που σημαίνει δέσμευση, αφοσίωση στο σκοπό, συμμετοχή στη συζήτηση, την απόφαση και την υλοποίηση, εμπιστοσύνη στη συλλογικότητα και τη δύναμη των δημοκρατικών αποφάσεών της, πειθαρχία στις συλλογικές αποφάσεις, αλλά και πρωτοβουλία και αυτενέργεια στο πλαίσιό τους.** Στράτευση και πειθαρχία που βασίζονται στην εμβάθυνση των σχέσεων της οργάνωσης με τους εργαζόμενους και το λαό, σχέση στην οποία βασίζεται τελικά η αποτελεσματικότητα της οργάνωσης. Αυτές οι έννοιες συμπυκνώνουν την **έννοια της κομματικότητας.** Η κομματικότητα που επιδιώκουμε επιτυγχάνεται με την αναβάθμιση της στρατηγικής συζήτησης εντός της οργάνωσης, με διαρκή επεξεργασία και προχωρήματα στο τακτικό πολιτικό σχέδιο και την υλοποίησή του, με ανάπτυξη και βάθεμα των σχέσεων με τις κοινωνικές δυνάμεις στις οποίες αναφερόμαστε. Η κομματικότητα αυτή δεν έχει καμιά σχέση με την καρικατούρα στράτευσης που κυριάρχησε στο κομμουνιστικό κίνημα, τις «κομμένες κεφαλές» με την αλαζονεία και τη γραφειοκρατική υπεροψία. Θέλουμε αγωνίστριες και αγωνιστές που να μπορούν στην ίδια την ατομική τους στάση και πρακτική να αναδεικνύουν τη διαφορετική ποιότητα κοινωνικότητας και συντροφικότητας που ταιριάζει σε μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση.

5. Η **φυσιογνωμία μίας σύγχρονης κομμουνιστικής οργάνωσης** είναι δημοκρατική, μετωπική, εργατική, λαϊκή, ανήσυχη, αγωνιστική, νεανική, αντιπατριαρχική, αντικαπιταλιστική, αντιμπεριαλιστική και διεθνιστική, κομμουνιστική. **Δημοκρατική** στον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της, δημοκρατική στον τρόπο αντιμετώπισης των κινηματικών μορφών και με σεβασμό στην αυτοτέλειά τους. **Μετωπική** στην απεύθυνσή της κοινωνικά και πολιτικά, με διαρκή επιδίωξη πλατιών κοινωνικών και πολιτικών συσπειρώσεων πάλης και σχημάτων στη βάση των αναγκαίων στόχων και αιτημάτων για την αποτελεσματικότητα του αγώνα. **Εργατική** στην προσπάθειά της να συναντηθεί με τις δυνάμεις της εργασίας, στη στράτευσή της στην ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, στην πάλη για την ηγεμονία της εργατικής τάξης. **Λαϊκή** τόσο στον τρόπο απεύθυνσης όσο και στη σύνθεση, με διαρκή προσπάθεια εκλαϊκευσης της παρέμβασής της και βελτίωσης της κοινωνικής σύνθεσής της και της εμπλοκής της με εργατικά και λαϊκά στρώματα. **Ανήσυχη** γιατί

επιδιώκει διαρκώς να βελτιώνεται με βάση την εμπειρία που αποκομίζει από τη γείωσή της στα κοινωνικά και πολιτικά μέτωπα, γιατί απεχθάνεται το δογματισμό και τη γραφειοκρατική στασιμότητα, γιατί εκπονεί νέες επεξεργασίες και παρακολουθεί τις σύγχρονες στρατηγικές και θεωρητικές αναζητήσεις στη χώρα μας και διεθνώς. **Νεανική**, με το βλέμμα στραμμένο στη νέα γενιά και τα νέα ρεύματα που αναπτύσσονται στην κοινωνία, με διαρκή επιδίωξη επικοινωνίας με τη νεολαία και τις αναζητήσεις της, με επίγνωση ότι το να βγει μπροστά η νέα γενιά στην κοινωνική και πολιτική πάλη είναι η πιο επικίνδυνη δύναμη ισχύος για την ανατροπή του υπάρχοντος συστήματος. **Αντιπατριαρχική**, γιατί σε πείσμα της ρητορείας περί ισότητας, έμφυλες διακρίσεις και ιεραρχίες, μορφές σεξισμού και πατριαρχίας αναπαράγονται και πρέπει να τις αντιπαλεύουμε. **Αντικαπιταλιστική**, που σε κάθε χώρο και επίπεδο, να αμφισβητεί και να αντιπαλεύει τις καπιταλιστικές σχέσεις εξουσίας και εκμετάλλευσης. **Αντιιμπεριαλιστική και διεθνιστική**, παλεύει ενάντια στην ιμπεριαλιστική καταπίεση στη χώρα μας, στέκεται αλληλέγγυα δίπλα σε όποιον αγωνίζεται ενάντια στον πόλεμο, τον ιμπεριαλισμό και τον καπιταλισμό σε κάθε γωνιά του πλανήτη. **Κομμουνιστική** γιατί αναφέρεται στην ιστορία της πάλης των τάξεων και στις κοινωνικές επαναστάσεις του παρελθόντος, αλλά κυρίως γιατί οργανώνεται, στοχεύει και παλεύει για τη σύγχρονη κομμουνιστική προοπτική, για τον κομμουνισμό ως πραγματική κίνηση που καταργεί την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων, για τον κομμουνισμό ως μορφή κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Με στόχο και κριτήριο τα παραπάνω πρέπει να δούμε το εύρος των κοινωνικών χώρων που παρεμβαίνουμε, των κοινωνικών, πολιτικών και ιδεολογικών πρακτικών που θέλουμε να έχουμε ως οργάνωση και την αναγκαία οικονομική αυτάρκεια ως αναγκαία προϋπόθεση των πρακτικών μας. Στη βάση αυτών οργανώνουμε την παρέμβασή μας στα μέτωπα και οικοδομούμε την οργάνωση. Η οργανωτική δομή και διάταξή μας πρέπει να αντιστοιχεί στο εύρος αυτών των πρακτικών, προσπαθεί να τις εξυπηρετήσει και να τις διευρύνει.

B. Οργανωτική δομή και απαιτήσεις της κοινωνικής και πολιτικής πάλης

6. Οι οργανώσεις βάσης είναι το βασικό κύτταρο της δομής της οργάνωσης, η πολιτική λειτουργία τους πρέπει να είναι συστηματική και να αφορά το σύνολο των κινηματικών και πολιτικών καθηκόντων. **Ειδικά στη συγκυρία της κρίσης με την όξυνση των πολιτικών ερωτημάτων και διακυβευμάτων και τη μεγάλη ταχύτητα των εξελίξεων είναι αναγκαία η εμπλοκή όλου του δυναμικού μας σε δομές συλλογικής συζήτησης, δημοκρατικής απόφασης και προβληματισμού αλλά και στην υλοποίηση του πολιτικού σχεδίου μας. Αν αυτό δεν γίνεται**

συστηματικά θα δοκιμαστεί σοβαρά η συνοχή και η στράτευση του δυναμικού μας στις απότομες καμπές της συγκυρίας.

7. Είναι αναγκαίο λοιπόν να υπάρχει η κατάλληλη διάταξη των οργανώσεων βάσης και ο καταμερισμός του δυναμικού μας σε αυτούς με βάση κάποια κριτήρια. **Οι οργανώσεις βάσης συγκροτούνται στη βάση εργασιακών χώρων-κλάδων, γειτονιών και χώρων νεολαίας.** Σύντροφοι και συντρόφισσες μπορούν να παρακολουθούν και να δραστηριοποιούνται με **διπλή ένταξη** σε δύο οργανώσεις βάσης (εργασιακό ή νεολαίας και τοπικό), αλλά η τυπική και πρωτεύουσα ένταξή τους θα είναι σε έναν ανάλογα με την κύρια ενασχόληση και τη χρέωσή τους. Η κατανομή των συντρόφων/ισσών στις οργανώσεις βάσης μέσα από συλλογική συζήτηση και απόφαση των οργάνων και διαδικασιών της οργάνωσης. Ειδική μέριμνα πρέπει να υπάρξει για τη διευρυμένη κατηγορία νεότερων συντρόφων και συντροφισσών που βρίσκονται σε μεταβατική φάση ανεργίας ή επισφάλειας που κατά περίπτωση πρέπει να ενταχθούν σε τοπική ή εργασιακή οργάνωση βάσης. **Στόχος είναι ο κάθε σύντροφος και συντρόφισσα να έχει τυπική ένταξη και συστηματική παρακολούθηση τουλάχιστον μίας διαδικασίας (εργασιακής, νεολαιϊστικής ή τοπικής) οργάνωσης βάσης όπου θα συζητά και θα συναποφασίζει για τα ειδικά θέματα του πεδίου παρέμβασής της και τον ανάλογο σχεδιασμό, αλλά και για τα κεντρικά πολιτικά ζητήματα και το γενικό πολιτικό σχέδιο της οργάνωσης.** Τα κριτήρια καταμερισμού του δυναμικού μας στις οργανώσεις βάσης πρέπει να αναμετρηθούν και με τη «δύναμη της αδράνειας» από την έως τώρα μορφή συγκρότησης μας και τις ιδιαίτερες εμπειρίες που φέρουν όλοι και όλες σε αυτή τη νέα προσπάθεια. Η ώσμωση του δυναμικού όλων των γενιών και φυσιολογικών πολιτικοποίησης στο εσωτερικό μας είναι αναγκαία για να προχωρήσει με πιο αποτελεσματικό και συνεκτικό τρόπο αυτή η διαδικασία. Είναι σαφές ότι δεν υπάρχουν μονοσήμαντα κριτήρια για την διάταξη των οργανώσεων βάσης και ακόμα περισσότερο για την κατανομή του δυναμικού μας. Πρέπει να αποφύγουμε τις εύκολες σχηματοποιήσεις που μπορούν να καταλήξουν σε μία οργανωτικίστικη κατανομή του δυναμικού μας χωρίς πολιτικές ιεραρχίες και εικόνα της πραγματικής κατάστασής του.

8. Για μία οργάνωση της κομμουνιστικής αριστεράς **παραμένει κομβική η ιεράρχηση της παρέμβασης στους χώρους όπου ζει και δουλεύει η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα.** Διατηρώντας αυτό το κριτήριο πρέπει να πάρουμε υπόψη μας την κοινωνική σύνθεση του δυναμικού που θα στρατευθεί στο νέο εγχείρημα και να εξετάσουμε σοβαρά πού και πώς θα μπορέσουμε να παρεμβαίνουμε και να αποκτούμε οργανική σχέση με την εργατική τάξη, αλλά και με στρώματα που συμπίεζονται προς τα κάτω, μισθωτοποιούνται και προλεταριοποιούνται με βίαιο τρόπο. **Αναλύουμε τους μετασχηματισμούς που γίνονται στο νέο τοπίο που διαμορφώνεται**

στους χώρους εργασίας. Ο δημόσιος τομέας πλήττεται, συρρικνώνεται, αίρονται κεκτημένα της μεταπολίτευσης στις εργασιακές σχέσεις και τους μισθούς και στοχοποιείται ο συνδικαλισμός εντός του. Στον ιδιωτικό τομέα επικρατεί η ζούγκλα της απορρυθμισμένης αγοράς εργασίας που καταργεί όλο και περισσότερο τα τυπικά δικαιώματα της εργασίας, την ίδια ώρα που ο συνδικαλισμός έχει αποδιαρθρωθεί σοβαρά εντός του. Η νέα γενιά εργαζομένων δουλεύει με όρους κάτεργου χωρίς ασφάλιση και συνδικαλιστική κάλυψη, κακοπληρωμένα ή απλήρωτα, με εξαντλητικά ωράρια, με επισφάλεια, εντελώς κατακερματισμένη και πολυδιασπασμένη. Η συνδικαλιστική πυκνότητα είναι εξαιρετικά χαμηλή ειδικά στον ιδιωτικό τομέα και τη νέα γενιά και απαιτείται η ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος. Πάνω από όλα σήμερα, η τεράστια ανεργία αποτελεί το κύριο πρόβλημα για τη νέα γενιά, ωθεί στη βίαιη κατάργηση δικαιωμάτων των ήδη εργαζόμενων και στη μετανάστευση των ανέργων. Πρέπει να δούμε **με ποια κατεύθυνση, στόχους και οχήματα πάλης στο εργατικό κίνημα θα επιδιώξουμε την ανατροπή αυτής της κατάστασης. Κριτήριό μας είναι ο στόχος της ενότητας της εργατικής τάξης στο κίνημά της ανεξαρτήτως χώρου και συνθηκών εργασίας ή ανεργίας και μέσα ο ταξικός, αντιεργοδοτικός και αντισυνδιαχειριστικός συνδικαλισμός και η δημιουργία πλατιών συσπειρώσεων πάλης και σχημάτων με τέτοια φυσιογνωμία.**

9. Η τοπική συγκρότηση (ειδικά σε λαϊκές-εργατικές γειτονιές) δίνει τη δυνατότητα απεύθυνσης και σε άλλα στρώματα και κατηγορίες (εργατικά-λαϊκά στρώματα, μη φοιτητές νέοι, άνεργοι, μετανάστες). Κάτι τέτοιο φυσικά απαιτεί ανάλογη απεύθυνση, πειραματισμό στη δράση και προσανατολισμό και στην εργατική και νεολαιϊστική δουλειά σε επίπεδο γειτονιάς. **Αντιμετωπίζουμε τη γειτονιά ως κοινωνικό χώρο παρέμβασης** όπου αναπτύσσονται αντιθέσεις που σχετίζονται με τα δημόσια αγαθά, την ποιότητα ζωής, την κοινωνική πολιτική και αλληλεγγύη, με το δημόσιο χώρο, με τον ελεύθερο χρόνο και τον πολιτισμό, με τις εργασιακές σχέσεις και την ανεργία σε τοπικό επίπεδο, με την αντιρατσιστική και αντιφασιστική πάλη. Αντιθέσεις δηλαδή που σχετίζονται κυρίως με την αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης, αλλά και με παραγωγικές επιλογές του κεφαλαίου και των τοπικών συνασπισμών εξουσίας στο χώρο. **Οι σκοποί της παρέμβασής μας** είναι η συγκρότηση τοπικών κινήματων, πρωτοβουλιών και συσπειρώσεων για την ανατροπή των νεοφιλελεύθερων αναδιαρθρώσεων και της κίνησης του κεφαλαίου σε τοπικό επίπεδο, αλλά και η οικοδόμηση άλλων κοινωνικών σχέσεων και αλληλεγγύης στο επίπεδο της γειτονιάς. Παρεμβαίνουμε πολιτικά και στο επίπεδο του τοπικού κράτους, της τοπικής αυτοδιοίκησης, για την αποκάλυψη των πολιτικής του κεφαλαίου και των πολιτικών εκπροσώπων του, για τη διεκδίκηση των δήμων και των περιφερειών σε οργανική σχέση με τις τοπικές κοινωνικές-κινηματικές πρωτοβουλίες και σε μία κατεύθυνση αντίθεσης, διεκδίκησης και

σύγκρουσης με τις υπάρχουσες αστικές κατευθύνσεις. Με οχήματα πλατιά κοινωνικής συσπείρωσης τις επιτροπές κατοίκων και τις λαϊκές συνελεύσεις, εγχειρήματα συνένυσης, αλληλεγγύης και πολιτισμού (στέκια, λέσχες, σύλλογοι, συνεταιρισμοί). Με πολιτικά οχήματα τα πλατιά αριστερά ριζοσπαστικά σχήματα με αντισυνδιαχειριστική και αγωνιστική-κινηματική φυσιογνωμία στους δήμους και τις περιφέρειες. Η αναβάθμιση της αστικής επίθεσης στο επίπεδο του χώρου και της γειτονιάς στην περίοδο της κρίσης, οι δυνατότητες και η ανάπτυξη της συγκρότησης τοπικών κοινωνικών και πολιτικών παρεμβάσεων και η τοπική συγκρότηση της ΛΑΕ αναβαθμίζουν και τη δυνατότητα παρέμβασης μίας οργάνωσης κομμουνιστικής αναφοράς που παρεμβαίνει σε τοπικό επίπεδο και επιβάλλουν την αναμέτρηση με το ερώτημα της απεύθυνσης σε πιο εργατικά και λαϊκά στρώματα .

10. Η παρέμβαση στη νεολαία και ειδικά στη νέα γενιά εργαζομένων αποκτά καιρία σημασία.

Η νέα γενιά είναι το πειραματόζωο της κρίσης, μία γενιά όπου δοκιμάζεται η εφαρμογή ενός πιο αντιδραστικού μοντέλου για την εργασία, τις σπουδές, τον πολιτισμό και η έκβαση αυτής της δοκιμής θα κρίνει τον κοινωνικό συσχετισμό για τα επόμενα χρόνια. Οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο σημερινός νέος οξύνονται από την ανεργία που ωθεί στη μετανάστευση, τις εξοντωτικές και κακοπληρωμένες ώρες και συνθήκες εργασίας που επικρατούν και συνολικά από την πολιτικοϊδεολογική προπαγάνδα ότι «δεν υπάρχει εναλλακτική». Σε αυτό το τοπίο δυσχεραίνει η οργάνωση των νέων στην αριστερά και ειδικά στην κομμουνιστική αριστερά, ειδικά αν αυτή δεν έχει τις δομές και τη φυσιογνωμία για να υποδεχτεί και να «χωράει» αυτές τις νέες κοινωνικές εντάξεις. Υπάρχει εμφανές πρόβλημα στην κοινωνική και πολιτική οργάνωση της γενιάς της επισφάλειας και στη νεολαία συνολικά και μία οργάνωση κομμουνιστικής αναφοράς πρέπει να αναμετρηθεί αποφασιστικά με αυτό παρά τις δυσκολίες, ακριβώς επειδή συμπυκνώνει σε σημαντικό βαθμό τη μάχη για την τροποποίηση του κοινωνικού και πολιτικού συσχετισμού σε αντιδραστική ή προοδευτική κατεύθυνση. Η ελληνική αριστερά, σε αντίθεση με την πλειονότητα της ευρωπαϊκής αριστεράς, κρατώντας σημαντικά πολιτικοοργανωτικά κεκτημένα μετά την ήττα του '89 έχει κρατήσει και «κουσούρια» της πολιτικοοργανωτικής συγκρότησής της που απωθούν συχνά τη μαζική επαφή με αυτή τη γενιά. Δεν είναι τυχαίο ότι σημαντικό μέρος της ριζοσπαστικοποίησης αυτής της γενιάς, ειδικά μετά το Δεκέμβρη του 2008, έχει εκφραστεί από τις πρωτοβουλίες του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου και επειδή «δίνει περισσότερο χώρο» στην έκφραση και την αυτοοργάνωση αυτών των νέων σε αντιδιαστολή με την πιο «σκληρή» και συχνά γραφειοκρατική οργάνωση και τον «ξύλινο» και συχνά πιο φοιτητικοκεντρικό λόγο της αριστεράς όλων των αποχρώσεων.

11. Πέρα από τη βασική οργάνωση βάσης όπου συμμετέχει κάθε μέλος, μπορεί να συμμετέχει και σε δεύτερη, συγκυριακά ή και μόνιμα, όταν χρειάζεται να ενισχυθεί η εκεί δουλειά και παρέμβαση. Η κύρια ένταξη σε περίπτωση διπλής ένταξης επιλέγεται βάσει κριτηρίων για κάθε μέλος. **Η διπλή ένταξη σημαίνει συμμετοχή στη συζήτηση και απόφαση για τα ειδικά ζητήματα του χώρου παρέμβασης της κάθε οργάνωσης βάσης που συμμετέχει το μέλος, αλλά συμμετοχή στην δημοκρατική διαδικασία και απόφαση για τα κεντρικά πολιτικά ζητήματα και το συνολικό πολιτικό σχέδιο της οργάνωσης μόνο σε μία οργάνωση βάσης, αυτή στην οποία κυρίως εντάσσεται, για να εξασφαλίζεται η ισοτιμία της ψήφου κάθε μέλους στην κεντρική συζήτηση και αποφάσεις της οργάνωσης.**

12. Με βάση τον παραπάνω προβληματισμό προτείνονται τα παρακάτω γενικά **κριτήρια συγκρότησης οργανώσεων βάσης και καταμερισμού του δυναμικού μας σε αυτούς:**

α) Η *ιεράρχηση του αντίστοιχου πεδίου παρέμβασης με κοινωνικό κριτήριο από την πλευρά της οργάνωσης*. Με βάση τις παραπάνω σκέψεις περί αναζήτησης μίας αναβαθμισμένης ταξικότητας της παρέμβασής μας π.χ. η παρέμβαση σε χώρους επισφαλούς εργασίας όπου εντάσσεται νέο εργατικό δυναμικό ή σε λαϊκές-εργατικές γειτονιές. Η επιδίωξη της συνέχισης μίας δουλειάς σε χώρους που εκτιμούμε ότι θα υπάρχουν σημαντικές συγκρούσεις πρέπει επίσης να ιεραρχείται.

β) Η *ιεράρχηση του αντίστοιχου πεδίου παρέμβασης με πολιτικό κριτήριο από την πλευρά της οργάνωσης*. Η κοινωνική, πολιτική και οργανωτική συσσώρευση που έχει επιτύχει η οργάνωση σε κάποιους (εργασιακούς ή τοπικούς) χώρους της δίνει τη δυνατότητα να έχει φιγούρες και εγχειρήματα παρέμβασης που επιδιώκει να λειτουργούν παραδειγματικά στο πλαίσιο του χώρου της αριστεράς ευρύτερα. Η επιλογή εμπλοκής δυναμικού μας σε υπάρχοντα σημαντικά (εργασιακά ή τοπικά) εγχειρήματα όπου έως τώρα δεν παρεμβαίναμε είναι επίσης μία πολιτική επιλογή. Αυτά επιβάλλουν μία αντίστοιχη πολιτική ιεράρχηση για τη συγκρότηση και τη στήριξη της δουλειάς σε τέτοιους χώρους.

γ) Η *ενασχόληση συντρόφων ήδη με το αντίστοιχο πεδίο παρέμβασης*. Αυτό είναι «στατικό» κριτήριο με βάση τη σημερινή διάρθρωση των παρεμβάσεών μας.

δ) Η *στόχευση της οργάνωσης να παρέμβει σε ένα νέο πεδίο επειδή εμφανίζονται πολιτικές και οργανωτικές δυνατότητες*. Αυτό αποτελεί «δυναμικό» κριτήριο και δεν έχει σχέση μόνο με την κοινωνική και πολιτική ιεράρχηση του πεδίου παρέμβασης (βλ. τα δύο πρώτα κριτήρια), αλλά μπορεί να ισχύει και αυτοτελώς λόγω της κρίσιμης συσσώρευσης δυναμικού μας σε έναν εργασιακό χώρο ή μία γειτονιά ακόμα και αν σε αυτούς δεν πληρούνται τα παραπάνω κριτήρια κοινωνικής και πολιτικής ιεράρχησης.

ε) Ο αναλογικός καταμερισμός του δυναμικού μας μεταξύ των πεδίων παρέμβασης στην εργασία και τη γειτονιά. Κρίνεται αναγκαίο από άποψη φυσιογνωμίας να συνεχίσει να υπάρχει προσανατολισμός και στη δουλειά σε εργασιακούς χώρους οπότε θα ήταν λάθος να κατανέμουμε όλο το δυναμικό μας σε χρεώσεις τοπικής παρέμβασης.

ζ) Η εξασφάλιση ότι οι οργανώσεις βάσης που προκύπτουν είναι εν δυνάμει λειτουργικοί και συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις για ολόπλευρη ένταξη του δυναμικού μας που εντάσσεται κύρια σε αυτούς (κοινωνική εμπλοκή σε αντίστοιχα μέτωπα, εμπλοκή στην ειδική συζήτηση του χώρου ευθύνης της οργάνωσης βάσης, αλλά και στη συνολική πολιτική συζήτηση της οργάνωσης). Δεν αποσκοπούμε στην τυπική δημιουργία πρακτικά ανενεργών οργανώσεων βάσης για να «παρκάρουμε» οργανωτικά μέρος του δυναμικού μας που δυσκολευόμαστε να το εντάξουμε αλλού.

η) Στη βάση των παραπάνω αποτελεί κριτήριο και η στόχευση της οργάνωσης για την αξιοποίηση καλύτερη και αποτελεσματικότερη στράτευση κάθε συντρόφου και συντρόφισσας προσωπικά. Μέλη που βρίσκονται σε μεταβατική φάση και δεν έχουν ακόμα αποκρυσταλλωμένη κοινωνική, εργασιακή και πολιτική ένταξη πρέπει να βοηθούνται από την οργάνωση στον προσανατολισμό της ένταξής τους. Αυτό απαιτεί συζήτηση και καθοδήγηση, να μη στηρίζεται απλώς και μόνο στην αυθόρμητη τάση κάθε μέλους αλλά να εντάσσεται σε ένα πολιτικό σχεδιασμό και ιεράρχηση, χωρίς φυσικά να υποτιμά τη σημασία που έχει το στοιχείο της πρωτοβουλίας.

13. Ειδική όψη της πολιτικής πάλης είναι και η εξασφάλιση της εξώστρεφης απεύθυνσης της οργάνωσης και της παρέμβασής της στο δημόσιο διάλογο της κοινωνίας και της αριστεράς όσο και στην γενική και ειδική προγραμματική επεξεργασία και τη δουλειά στη θεωρία. Αυτή η λειτουργία δεν εξασφαλίζεται αυτόματα, ούτε πρέπει να επιτελείται πρωτοβουλιακά και αποσπασματικά. Χρειάζονται ειδικοί πολιτικοί και οργανωτικοί θεσμοί και λειτουργίες στο εσωτερικό της οργάνωσης που να το επιτελούν (ομάδα επικοινωνίας που οργανώνει τη δουλειά της διαδικτυακής και έντυπης παρέμβασης, ομάδα πολιτικών εκδηλώσεων για τη λέσχη-φεστιβάλ-camping, εκδόσεις, επιτροπές ιδεολογίας, προγραμματικής δουλειάς, θεματικές επιτροπές – π.χ. για επεξεργασίες στις οικονομικές εξελίξεις, στις διεθνείς εξελίξεις και επαφές, σε ζητήματα δικαιωμάτων και την αντιρατσιστική - αντιφασιστική πάλη, στον πρωτογενή τομέα κλπ.).

14. Σημαντική όψη στην εποχή που ζούμε είναι και η οργανωτική διάσταση της συλλογικής περιφρούρησης και αυτοπροστασίας της οργάνωσης από την κρατική καταστολή. Είναι φανερό ότι στην εποχή της όξυνσης της κρίσης και των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων τα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα και ελευθερίες περιστέλλονται και ακυρώνονται και τα «καθεστώτα έκτακτης ανάγκης» δεν είναι απίθανα ενδεχόμενα.. Μία οργάνωση κομμουνιστικής

αναφοράς που αμφισβητεί το υπάρχον πλαίσιο αστικής νομιμότητας και ακόμα περισσότερο αντιτίθεται στον περιορισμό και την αντιδραστική μετάλλαξή του οφείλει να προετοιμάζεται σοβαρά για τέτοιες καταστάσεις.

Γ. Οργανωτική δομή και απαιτήσεις της εσωτερικής ζωής, συζήτησης και λειτουργίας.

15. Η οργανωτική δομή πρέπει να εξυπηρετεί και τις ανάγκες της εσωτερικής ζωής της οργάνωσης. Πρώτα από όλα τη **συλλογική συζήτηση και δημοκρατική απόφαση** με την εξασφάλιση των δομών και των θεσμών για να διεξάγεται αυτή σε όλη την κλίμακα της οργάνωσης και την καλλιέργεια μίας αντίληψης που την προωθεί, τη συνεχή προσπάθεια να δοκιμάζονται μορφές εργατικής δημοκρατίας και στο εσωτερικό μας. Την επιμονή στη **συλλογική υλοποίηση και τον καταμερισμό** καθηκόντων για να υπάρχει εμπλοκή όλου του δυναμικού της οργάνωσης και να αποφεύγεται η συγκέντρωση καθηκόντων σε λίγα άτομα. Την **αναγκαία ιδεολογική δουλειά** που συμβάλλει και στην **αυτομόρφωση** των μελών. Την **ύπαρξη γενικών και ειδικών επεξεργασιών** που βοηθούν την κινηματική και πολιτική παρέμβαση στα μέτωπα, αλλά και τη συλλογική συμβολή της οργάνωσης στην προγραμματική – στρατηγική συζήτηση. Την **εξασφάλιση της εσωτερικής ενημέρωσης από κάτω προς τα πάνω και αντίστροφα** για να υπάρχει ανάδραση από τη βάση στην κορυφή, αλλά και επαρκής συντονισμός, καθοδήγηση και διάχυση της πολιτικής ενημέρωσης, της συζήτησης και του προβληματισμού σε όλη την κλίμακα της οργάνωσης. Τη συνεχή **αυτοκριτική και διόρθωση** ως τρόπο για να μπορεί η πολιτική κατεύθυνση και η στράτευση να προσαρμόζονται στις απαιτήσεις της ταξικής πάλης αλλά και να αντιπαλεύονται οι επιδράσεις της αστικής πολιτικής. Το **διαρκές αντιπάλεμα του σεξισμού και των έμφυλων διακρίσεων** σε όλα τα επίπεδα λειτουργίας της οργάνωσης.

16. Η **ανοιχτή και οριζόντια δημοκρατική συζήτηση από τη βάση ως την κορυφή της οργάνωσης αποτελεί προϋπόθεση της αποτελεσματικότητας και της ενότητάς της**. Η δημιουργία πολιτικών αντιθέσεων εντός της οργάνωσης προκύπτει από την ίδια τη ζωή και τις αντιφάσεις που αυτή επάγει στο σώμα της οργάνωσης και μπορεί να οξύνεται σε μία εποχή κρίσης όπως η σημερινή. Η ύπαρξη αντιθέσεων δεν πρέπει να κουκουλώνεται, ούτε αντιμετωπίζεται με διοικητικά-οργανωτικά μέτρα. Αντιθέτως, οι αντιθέσεις πρέπει να συζητιούνται ανοιχτά και συντροφικά και να επιχειρείται η επίλυσή τους με συναινετικό και συνθετικό πνεύμα. Όταν εξαντλείται η δυνατότητα σύνθεσης και δεν μπορούν να επιλυθούν συναινετικά αποφασίζεται και υλοποιείται μία πλειοψηφική γραμμή. Και ύστερα αποτιμάται και ξανασυζητιέται σε επόμενο χρόνο για να συνεχιστεί ή να τροποποιηθεί ανάλογα με τα αποτελέσματα. Αυτή η διαδικασία

συντροφικής συζήτησης, συναινετικής ή πλειοψηφικής απόφασης, αποτίμησης και επανεξέτασης της απόφασης στο έδαφος των αποτελεσμάτων που είχε στην πράξη είναι η κατεξοχήν διαδικασία που αποτρέπει την εσωστρέφεια και την όξυνση των αντιθέσεων, μπορεί να μετασχηματίζει και να επιλύει δημιουργικά τις αντιθέσεις εντός ενός συλλογικού σώματος. Και πρέπει να επιδιώκεται η δημιουργική εφαρμογή της παρά τις πιέσεις της ταχύτητας των εξελίξεων στη συγκυρία που ζούμε.

Η «κατάσταση έκτακτης ανάγκης» που κυριαρχεί στην περίοδο της καπιταλιστικής κρίσης δεν πρέπει να εσωτερικεύεται σε μία οργάνωση κομμουνιστικής αναφοράς και να οδηγεί στην απονέκρωση της συλλογικής συζήτησης. Είναι αναγκαίο όμως να επιδιώκεται διαρκώς η ισορροπημένη συνύπαρξη ανοιχτής εσωτερικής συζήτησης και πολιτικής παρέμβασης στα μέτωπα και τη συγκυρία. **Η γραφειοκρατική - διοικητική αντιμετώπιση των αντιθέσεων οδηγεί σε αδυναμία δημιουργικής επίλυσης και συχνά καταλήγει σε εκρηκτικό αποτέλεσμα.** Για την εξασφάλιση και την καλύτερη σχηματοποίηση της εσωτερικής συζήτησης κατοχυρώνεται και η **δυνατότητα ύπαρξης πολιτικών πλατφορμών σε κεντρικές αποφασιστικές διαδικασίες της οργάνωσης** αν υπάρχει άλλη κατεύθυνση τακτικής γραμμής. Όπως και η **δυνατότητα εσωτερικής οριζόντιας διακίνησης κειμένων - προτάσεων συμβολής και ενημερώσεων** και φυσικά ο **ανοιχτός και δημόσιος προσυνομιλητικός - προσυνομιλητικός διάλογος** εν όψει των αποφασιστικών διαδικασιών όταν εκτιμάται ότι χρειάζεται.

17. Είναι σαφές ότι **η εσωτερική δημοκρατία της οργάνωσης πρέπει να είναι λειτουργική όχι μόνο για την εσωτερική ζωή της, αλλά και για την εξώστρεφη πρακτική της και να προστατεύει τη συλλογικότητα και τη συλλογική έκφραση και δράση.** Για αυτό το λόγο, είναι εκτός του πνεύματος λειτουργίας μίας κομμουνιστικής οργάνωσης η υλοποίηση πρακτικών που είναι ανταγωνιστικές με τη συλλογικά αποφασισμένη κατεύθυνσή της. Και δε συνάδουν φαινόμενα φιλελευθερισμού και ατομισμού - παραγοντισμού με τη φυσιογνωμία μίας συνειδητής στράτευσης σε μία συλλογικότητα κομμουνιστικής κατεύθυνσης. Τέτοια φαινόμενα δεν αντιμετωπίζονται απλά με ένα πιο «σφιχτό» οργανωτικό μοντέλο. Οφείλονται κυρίως σε μία φυσιογνωμία χαλαρής στράτευσης, σχέσης με τη συλλογικότητα και αντίληψης για αυτή και για αυτό αντιμετωπίζονται με την **οικοδόμηση μίας φυσιογνωμίας συνειδητής στράτευσης που εντάσσει διαλεκτικά την ατομικότητα κάθε συντρόφου στο συλλογικά αποφασισμένο πλαίσιο της οργάνωσης.**

18. Τα παραπάνω θέτουν το ζήτημα **μίας σύγχρονης διαλεκτικής μεταξύ της εσωτερικής δημοκρατικής συζήτησης εντός μίας κομμουνιστικής οργάνωσης και της ενότητας των μελών της στη δράση στη βάση των συλλογικά αποφασισμένων κατευθύνσεων.** Όψεις αυτής της συνειδητής πειθαρχίας είναι και η περιφρούρηση της εσωτερικής συζήτησης της οργάνωσης και η

εξυπηρέτηση της συλλογικά αποφασισμένης κατεύθυνσης σε όλα τα επίπεδα της πολιτικής παρέμβασης (μέτωπα, δημόσιος λόγος, διαδίκτυο) .

19. Τα **έσοδα της οργάνωσης** προέρχονται από τις παρακάτω πηγές: α) από τις συνδρομές των μελών της, των οποίων η συνδρομή είναι μηνιαία και το ύψος της είναι συγκεκριμένο και ορίζεται για κάθε μέλος ξεχωριστά σύμφωνα με τις δυνατότητες του/της, β) από την πώληση εντύπου υλικού, γ) από την διοργάνωση μαζικών εκδηλώσεων, πολιτικών και ψυχαγωγικών-πολιτιστικών και την πώληση εισιτηρίων, δ) από κουπόνια οικονομικής ενίσχυσης και έκτακτες ή φιλικές εισφορές μελών ή φίλων. **Για άμεσα ή έμμεσα έσοδα από το κράτος που προκύπτουν με βάση την εκλογική νομοθεσία απαιτείται συζήτηση και απόφαση των ανώτερων οργάνων της οργάνωσης.**

4. Ορισμός, καθήκοντα και δικαιώματα των μελών

20. **Μέλος της οργάνωσης** είναι όποιος αποδέχεται την πολιτική κατεύθυνση και στρατηγική της, τις ιδεολογικές θέσεις της, τις καταστατικές αρχές λειτουργίας της, ανήκει σε οργάνωση βάσης, συμμετέχει στις πολιτικές διαδικασίες και δραστηριοποιείται για την εφαρμογή των αποφάσεων τους, εκπληρώνει τις οικονομικές υποχρεώσεις του/της, σέβεται τις διαδικασίες, τα όργανα και τους συντρόφους/ισσες που αποτελούν την οργάνωση. Για την εισδοχή νέου μέλους απαιτείται πρόταση από τουλάχιστον δύο μέλη μίας οργάνωσης βάσης που εγκρίνεται από την οργάνωση βάσης. Η απόφαση αυτή εγκρίνεται από το αμέσως ανώτερο όργανο με πλειοψηφία 2/3 και αν δεν εγκριθεί παραπέμπεται στην κεντρική πολιτική επιτροπή που αποφασίζει οριστικά με πλειοψηφία 2/3.

21. Τα **καθήκοντα των μελών** είναι:

- να είναι **πρωτοπόροι αγωνιστές** στα κοινωνικά και πολιτικά κινήματα, να παρεμβαίνουν πολιτικά, να διατηρούν επαφή με δυναμικό εκτός της οργάνωσης, να ενημερώνουν και να ενημερώνονται από αυτό, να προσπαθούν να το κινητοποιήσουν και ενεργοποιήσουν.

- να **αποπνέουν σεμνότητα, συλλογικότητα, συντροφικότητα και συναδελφικότητα** να μπορούν να λειτουργήσουν ως παραδείγματα και πόλοι συσπείρωσης μέσα στον κοινωνικό και πολιτικό περίγυρό τους

- να συμμετέχουν στις πολιτικές διαδικασίες της οργάνωσης και ειδικά σε αυτές της οργάνωσης βάσης που εντάσσονται

- να συμμετέχουν και να συμβάλλουν ενεργά στη συζήτηση, την απόφαση και την υλοποίηση των πολιτικών κατευθύνσεων της οργάνωσης, υλοποιώντας τα καθήκοντα που απορρέουν από τις συλλογικές αποφάσεις και τη στρατηγική της
- να υποβάλλουν τον εαυτό τους, αλλά και να συμβάλλουν στο πλαίσιο των διαφόρων οργάνων, σε απολογισμό δράσης και ανοιχτή αυτοκριτική εντός της οργάνωσης, οικοδομώντας μια πολιτική κουλτούρα ατομικού και συλλογικού απολογισμού και αυτοκριτικής
- να εκπληρώνουν τις οικονομικές υποχρεώσεις τους που καθορίζονται για κάθε σύντροφο/ισσα ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητές του
- να παλεύουν για την οργανωτική ανάπτυξη της οργάνωσης
- να προσπαθούν για την αναβάθμιση του ιδεολογικού και πολιτικού επιπέδου τους, να φροντίζουν για την αυτομόρφωσή τους στο πεδίο της μαρξιστικής θεωρίας.
- να σέβονται και να υπερασπίζονται την οργάνωση και τους συντρόφους/ισσες τους, να εφαρμόζουν και να τηρούν όρους συντροφικής ζωής, να σέβονται τις διαφορετικές γνώμες εντός της οργάνωσης, να ασκούν κριτική σε ατομικές πρακτικές μελών που κινούνται εκτός του πλαισίου των αποφάσεων της οργάνωσης

22. Τα δικαιώματα των μελών είναι:

- να πληροφορούνται για τις διαδικασίες και τις αποφάσεις των οργανώσεων βάσης και των οργάνων, καθώς και τις δραστηριότητες των συντρόφων/ισσων τους
- να εκλέγουν και να εκλέγονται σε όργανα, να συμμετέχουν ισότιμα στις συνελεύσεις των οργανώσεων βάσης και των οργάνων που είναι εκλεγμένα
- να διατυπώνουν, διακινούν, δημοσιοποιούν τις απόψεις τους εντός της οργάνωσης, να καταθέτουν ατομικά ή συλλογικά κείμενα, να συγκροτούν πλατφόρμες σε κεντρικές πολιτικές διαδικασίες της οργάνωσης στο βαθμό που προτείνουν μία διαφορετική τακτική για την κατεύθυνσή της
- να ασκούν κριτική εντός των διαδικασιών της οργάνωσης στις αποφάσεις και στις δράσεις της οργάνωσης συνολικά, των διαφόρων οργάνων αλλά και συντρόφων/ισσων
- να θέτουν και να παλεύουν στις οργανώσεις βάσης και στα όργανα την όποια διαφωνία τους με ειλημμένες αποφάσεις, διατηρώντας τη δυνατότητα της επαναφοράς της διαφωνίας τους σε εύλογο χρονικό διάστημα και ανάλογα με τη σπουδαιότητα του ζητήματος

E. Οριοθέτηση συλλογικών και ατομικών πρακτικών & οργανωτικά μέτρα

23. Ατομικές ή συλλογικές συμπεριφορές μελών της οργάνωσης οι οποίες υπονομεύουν την εσωτερική ζωή ή/και την υλοποίηση της πολιτικής της οργάνωσης, μπλοκάροντας τη συλλογικά αποφασισμένη λειτουργία ή/και την κίνησή της θεωρούνται μη αποδεκτές. Τα μέλη της οργάνωσης που διαφωνούν με κάποια συλλογική απόφαση, δεν υποχρεούνται να συντάσσονται με αυτήν δημόσια. Οφείλουν όμως να μη δημιουργούν πρόβλημα με τη στάση τους και να μην εμποδίζουν την συλλογικά αποφασισμένη κατεύθυνση της οργάνωσης. **Μη αποδεκτές πρακτικές** είναι:

- Η ανάπτυξη ανταγωνιστικών πρακτικών με τις συλλογικά αποφασισμένες πρακτικές.
- Ο διακριτός, παράλληλος με αυτόν της οργάνωσης, σχεδιασμός και η διακριτή υλοποίησή του που υπονομεύει τη δυνατότητα της οργάνωσης να συζητά, να αποφασίζει και να υλοποιεί συλλογικά.
- Η αδικαιολόγητη και συστηματική αποχή από τα καθήκοντα του μέλους

24. **Η οργάνωση αντιμετωπίζει με αυτοπεποίθηση τις παραπάνω πρακτικές λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος, τη συχνότητα και τη διάρκειά τους. Η αντιμετώπισή τους έχει διαβαθμίσεις ξεκινώντας από τη συζήτηση για την αποσαφήνιση των προβλημάτων, την κριτική και αυτοκριτική για την επανόρθωση των λανθασμένων ενεργειών μέχρι την έγγραφη επίπληξη, την πολιτική καταδίκη και ως έσχατο μέτρο την στέρηση της ιδιότητας του μέλους.** Η αποχώρηση ή απομάκρυνση δε σημαίνει διάλυση κάθε πολιτικής σχέσης με την οργάνωση, αλλά σχέση εκτός του οργανωμένου πλαισίου της. Η οργάνωση και όποιο μέλος στερείται την ιδιότητα του μέλους ή αποχωρεί προσδιορίζουν τη σχέση που θέλουν να έχουν πλέον και ανάλογα με την εξέλιξη αυτής της σχέσης, την έμπρακτη αυτοκριτική, τη σύγκλιση και συμφωνία το πρώην μέλος μπορεί να ξαναποκτήσει την ιδιότητα του μέλους.

25. Η στέρηση της ιδιότητας του μέλους αποτελεί έσχατο μέτρο καταδίκης και απομάκρυνσης οριακών συμπεριφορών και πρακτικών που θεωρούνται μη αποδεκτές. Η απόφαση λαμβάνεται από το ανώτερο πολιτικό όργανο της οργάνωσης μεταξύ συνεδρίων με αυξημένη πλειοψηφία 2/3 του συνόλου των μελών του, ύστερα από πρόταση οργανώσεων βάσης, τομεακών οργανώσεων, οργανώσεων πόλης-περιφέρειας ή ενδιάμεσων οργάνων και επικυρώνεται τελικά από συνδιάσκεψη ή συνέδριο της οργάνωσης με πλειοψηφία 2/3.

Z. Οργανωτική δομή

26. Η οργανωτική λειτουργία μίας κομμουνιστικής οργάνωσης πρέπει να διέπεται από κάποιες βασικές **αρχές και κριτήρια που συνάδουν με την κομμουνιστική στρατηγική**. Τέτοιες αρχές και κριτήρια είναι η αιρετότητα και ανακλητότητα, η εναλλαγή σε καθήκοντα και θέσεις, η διαρκής επαγρύπνηση και άρση της οποιαδήποτε γραφειοκρατικοποίησης και του συγκεντρωτισμού, η διαρκής προσπάθεια άρσης μόνιμων διακρίσεων χειρωνακτικής και διανοητικής εργασίας, η συλλογικότητα στην απόφαση και την υλοποίηση, η συλλογικότητα στην ηγεσία, η κριτική και αυτοκριτική αντιμετώπιση φαινομένων διοικητισμού, παραγοντισμού και ηθικής που δε συνάδει με μία κομμουνιστική στράτευση, η έμπρακτη αλληλεγγύη των μελών της. Πέραν αυτών υπάρχουν και **βασικές αρχές για τη λειτουργία της οργάνωσης** ώστε να εξασφαλίζεται ο δημοκρατικός χαρακτήρας της και η πολιτική αποτελεσματικότητα. Η οργάνωση λειτουργεί σε κάθε επίπεδο με βάση την **αρχή της πλειοψηφίας**. Η πλειοψηφία οφείλει να σέβεται τις μειοψηφούσες απόψεις και να κατοχυρώνει εμπράκτως το δικαίωμα ύπαρξής τους. Μέσα από τα όργανά της οφείλει να **ενισχύει την διακίνηση απόψεων και το διάλογο**. Υπάρχει πλήρης ελευθερία διακίνησης απόψεων και διαλόγου στο εσωτερικό της οργάνωσης και κανένας φραγμός δεν μπορεί να τεθεί, ενώ μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να αποφασίζεται καθυστέρηση της διακίνησης. Η οργάνωση υλοποιεί την απόφαση που πλειοψήφησε και όσοι μειοψηφούν έχουν το δικαίωμα μετά από εύλογο χρονικό διάστημα και ανάλογα με τη σοβαρότητα του ζητήματος να επαναφέρουν την άποψή τους προς επανεξέταση, αλλά μέχρι τότε συνεχίζονται οι πολιτικές δραστηριότητες της οργάνωσης στο πλαίσιο της πολιτικής γραμμής που έχει αποφασιστεί. Όλες οι αποφάσεις των οργανώσεων βάσης και των οργάνων για να ληφθούν προϋποθέτουν πλειοψηφία 50%+1 των μελών τους. Για τα μέλη των οργάνων ισχύει ο κανόνας ότι τρεις συνεχείς αδικαιολόγητες απουσίες από συνεδρίαση θέτουν πλέον ζήτημα συμμετοχής του μέλους στο όργανο. Δεν υπάρχουν στεγανά ανάμεσα σε οργανώσεις βάσης και τομείς, ανάμεσα στην ΚΠΕ και ενδιάμεσα όργανα. Τα όργανα οφείλουν να εξασφαλίζουν την ελεύθερη οριζόντια και κάθετη κυκλοφορία απόψεων και ιδεών. Όλα τα όργανα της οργάνωσης μπορούν να συγκληθούν εκτάκτως όταν το ζητήσει το 1/3 των μελών τους. Οι αρχές και τα κριτήρια αυτά πρέπει να διαπνέουν τη λογική της δομής με την οποία συγκροτείται η οργάνωση, αλλά και τον τρόπο της καθημερινής λειτουργίας της.

27. **Η οργανωτική δομή πρέπει να ανταποκρίνεται ανάλογα με τις υπάρχουσες δυνατότητες στο σύνολο των πρακτικών που έχει ή θέλει να αναπτύξει μία κομμουνιστική οργάνωση**. Τέτοιες πρακτικές είναι η καθημερινή πολιτική, οργανωτική και οικονομική λειτουργία στους επί μέρους χώρους και συνολικά, αλλά και το σύνολο των πεδίων που δραστηριοποιείται ή επιδιώκει να δραστηριοποιηθεί (διάφορες κεντρικές πρωτοβουλίες-καμπάνιες, εσωτερική ζωή και λειτουργία –Λέσχες, ιδεολογική – μορφωτική λειτουργία, camping, φεστιβάλ, εξώστρεφη επικοινωνία και

προβολή της τοποθέτησής της, site, έντυπο-εφημερίδα, εκδόσεις, προγραμματικές και θεματικές επεξεργασίες, διεθνείς επαφές και σχέσεις κλπ.).

28. Τα **επίπεδα της δομής της οργάνωσης και τα αντίστοιχα όργανα** διαρθρώνονται ιεραρχικά ως εξής: α) πανελλαδικό συνέδριο – πανελλαδική συνδιάσκεψη, β) Κεντρική Πολιτική Επιτροπή (ΚΠΕ) και Γραφείο της ΚΠΕ, γ) Οργανώσεις Πόλης – Περιφέρειας και Γραφεία Πόλης – Περιφέρειας, δ) Τομείς και Αχτίδες και Τομεακά και Αχτιδικά Γραφεία, ε) Οργανώσεις Βάσης και Γραφεία Οργανώσεων Βάσης.

29. Το **πανελλαδικό συνέδριο** είναι το ανώτατο όργανο της οργάνωσης. Αποτελείται από αιρετούς αντιπροσώπους που εκλέγονται στις ΟΒ με βάση μέτρο εκλογής που αποφασίζεται από την ΚΠΕ. Συγκαλείται τακτικά τουλάχιστον ανά 3 χρόνια από την ΚΠΕ ύστερα από πρόταση του Γραφείου της ή εκτάκτως από πρόταση οργανώσεων πόλης-περιφέρειας στις οποίες μετέχει το 1/3 των μελών της οργάνωσης ή πρόταση του 1/3 των μελών της οργάνωσης. Συζητά και αποφασίζει επί του συνόλου των θεμάτων που σχετίζονται με την πολιτική, οργανωτική και οικονομική λειτουργία της οργάνωσης. Αποφασίζει για το συνολικό απολογισμό δράσης της οργάνωσης από το προηγούμενο συνέδριο και τη λειτουργία της ΚΠΕ σε αυτή τη θητεία, για το πολιτικό πρόγραμμα και το καταστατικό λειτουργίας της οργάνωσης, επικαιροποιεί τη στρατηγική της, αποφασίζει για τη γενική τακτική γραμμή και επί μέρους θεματικές επεξεργασίες, χρεώνει σε όργανα ή τμήματα της ΚΠΕ την εκπόνηση ειδικών θεματικών-προγραμματικών επεξεργασιών, αποφασίζει το γενικό πολιτικό προγραμματισμό της οργάνωσης μέχρι το επόμενο συνέδριο. Εκλέγει τη νέα Κεντρική Πολιτική Επιτροπή (ΚΠΕ), ο αριθμός των μελών της οποίας καθορίζεται από το σώμα του συνεδρίου. Του Συνεδρίου προηγείται αναλυτική και συστηματική εσωτερική συζήτηση, προσχέδια κειμένων και επεξεργασιών κυκλοφορούν σε όλη την οργάνωση, όχι μόνο από τα κεντρικά όργανα προς τη βάση αλλά και αντίστροφα. Η συζήτηση αυτή δεν περιορίζεται μόνο στο στενό πλαίσιο της οργάνωσης αλλά και στον ευρύτερο χώρο των κινημάτων και των αγωνιστών της Αριστεράς, προσπαθεί διαρκώς να έχει σχέση ανάδρασης με τον κοινωνικό και πολιτικό της περίγυρο.

30. Η **πανελλαδική συνδιάσκεψη** είναι αποφασιστικό όργανο για θεματικά-τομεακά ζητήματα ή για τη λήψη απόφασης επί της τακτικής γραμμής με ειδική σημασία που κρίνεται ότι απαιτεί σύγκληση πανελλαδικής διαδικασίας της οργάνωσης. Η αρμοδιότητά της περιορίζεται στα θέματα για τα οποία συγκλήθηκε. Πανελλαδική συνδιάσκεψη μπορούν να κάνουν και οι τομείς της οργάνωσης για τα τομεακά ζητήματά τους και την εξειδίκευση και επεξεργασία της γραμμής στους χώρους ευθύνης τους. Συγκαλείται σε κάθε περίπτωση από την ΚΠΕ ύστερα από την πρόταση του

Γραφείου της ή Τομεακών Γραφείων. Αποτελείται από αιρετούς αντιπροσώπους που εκλέγονται στις ΟΒ με βάση μέτρο εκλογής που αποφασίζεται από την ΚΠΕ.

31. Η **Κεντρική Πολιτική Επιτροπή (ΚΠΕ)** εκλέγεται από το συνέδριο και είναι το ανώτερο πολιτικό όργανο της οργάνωσης μεταξύ δύο συνεδρίων. Έχει τη συνολική ευθύνη για την πολιτική, οργανωτική και οικονομική λειτουργία της οργάνωσης στη βάση των αποφάσεων του πανελλαδικού συνεδρίου και συνδιασκέψεων. Ο αριθμός μελών της ορίζεται από το συνέδριο. **Εκλέγει πολιτικό υπεύθυνο, οργανωτικό υπεύθυνο και οικονομικό υπεύθυνο της ΚΠΕ**, οι οποίοι είναι αυτοδίκαια μέλη του Γραφείου της ΚΠΕ, και τα υπόλοιπα μέλη του Γραφείου της ΚΠΕ. Ο ρόλος των υπευθύνων είναι συντονιστικός και καθοδηγητικός στο πεδίο ευθύνης τους. Η ΚΠΕ συγκαλείται τακτικά τουλάχιστον ανά 3 μήνες με πρόταση του Γραφείου της ή εκτάκτως ύστερα από πρόταση του 1/3 των μελών της. Η ΚΠΕ είναι όργανο εργασίας και γίνεται προσπάθεια να υπάρχουν χρεώσεις στο δυναμικό της σε αντίστοιχους τομείς, τμήματα ή λειτουργίες της οργάνωσης. Τα **τμήματα της ΚΠΕ** συγκροτούνται με απόφαση της ΚΠΕ για να βοηθήσουν τη δουλειά της ΚΠΕ και της οργάνωσης συνολικά. Η ΚΠΕ ορίζει μέλη της ως συντονιστές των τμημάτων και καλεί τα μέλη της οργάνωσης που ενδιαφέρονται ή έχουν ειδικές γνώσεις και εμπειρία να τις στελεχώσουν. Ενημερώνονται και ερευνούν για τις εξελίξεις στο πεδίο ενασχόλησής τους, εκπονούν ειδικές επεξεργασίες και ενημερώσεις για την ΚΠΕ και το σύνολο της οργάνωσης που συζητούνται και εγκρίνονται στην ΚΠΕ, σε πανελλαδικό συνέδριο ή σε πανελλαδική συνδιάσκεψη.

32. Το **Γραφείο της ΚΠΕ** έχει συντονιστικό και καθοδηγητικό ρόλο για τη δουλειά της ΚΠΕ, συζητά και αποφασίζει για τρέχοντα ζητήματα της πολιτικής συγκυρίας, της παρέμβασης και της λειτουργίας της οργάνωσης μεταξύ των συνεδριάσεων της ΚΠΕ και στη βάση των αποφάσεών της. Οι αποφάσεις του κρίνονται σχετικά στην επόμενη συνεδρίαση της ΚΠΕ και το Γραφείο οφείλει να καταθέτει απολογισμό της δράσης του στην ΚΠΕ. Εκλέγεται από την ΚΠΕ και ο αριθμός των μελών του ορίζεται από αυτή. Είναι όργανο εργασίας και το κάθε μέλος του χρεώνεται τη δουλειά σε κάποιο συγκεκριμένο πεδίο. Το Γραφείο της ΚΠΕ αποφασίζει τον ορισμό αυτών των πεδίων ανάλογα με τις ανάγκες και κάνει τον ανάλογο καταμερισμό δουλειάς. Συνεδριάζει σε εβδομαδιαία βάση και συγκαλείται ύστερα από πρόταση του πολιτικού υπευθύνου ή του 1/3 των μελών του.

33. Η **οργάνωση πόλης ή περιφέρειας** συγκροτείται σε επίπεδο πόλης ή ευρύτερης περιφέρειας (π.χ. Κρήτης, Ηπείρου, Αν.Μακεδονίας – Θράκης κλπ.). Αποτελείται από οργανώσεις βάσης που ανήκουν σε τομείς (εργαζομένων, συνοικιών, νεολαίας). Ανάλογα με το μέγεθός της μπορεί να διαμοιράσει χωρικά τις οργανώσεις βάσης της σε αχτίδες για τον καλύτερο συντονισμό και

καθοδήγηση της παρέμβασης και λειτουργίας τους. Εκλέγει σε ετήσια **συνέλευση της οργάνωσης πόλης ή περιφέρειας** (ολομελειακή ή με αντιπρόσωπους ανάλογα με το μέγεθός της) το Γραφείο Πόλης ή Περιφέρειας, ο αριθμός των μελών του οποίου ορίζεται από αυτή. Η συνέλευση συγκαλείται τακτικά από το Γραφείο Πόλης ή Περιφέρειας αντίστοιχα ή εκτάκτως ύστερα από πρόταση του 1/3 των μελών της. Αποφασίζει για τον προγραμματισμό και τις κατευθύνσεις της οργάνωσης πόλης ή περιφέρειας στη βάση των αποφάσεων του πανελλαδικού συνεδρίου, συνδιασκέψεων και της ΚΠΕ. Κρίνει τις αποφάσεις του γραφείου πόλης –περιφέρειας, το οποίο οφείλει να καταθέτει συγκεκριμένο απολογισμό δράσης σε αυτή. Το **Γραφείο Πόλης – Περιφέρειας** έχει την ευθύνη της πολιτικής, οργανωτικής και οικονομικής λειτουργίας της οργάνωσης στη βάση των αποφάσεων του πανελλαδικού συνεδρίου, συνδιασκέψεων και της ΚΠΕ. **Εκλέγει πολιτικό υπεύθυνο, οργανωτικό υπεύθυνο, οικονομικό υπεύθυνο και υπεύθυνο τύπου.** Το Γραφείο Πόλης ή Περιφέρειας συνεδριάζει τουλάχιστον 2 φορές το μήνα και έχει συντονιστικό και καθοδηγητικό ρόλο για την οργάνωση πόλης ή περιφέρειας. Συγκαλείται ύστερα από πρόταση του πολιτικού υπεύθυνου ή του 1/3 των μελών του. Γίνεται προσπάθεια να είναι όργανο εργασίας και το κάθε μέλος του να χρεώνεται τη δουλειά σε κάποιο συγκεκριμένο πεδίο. Το Γραφείο Πόλης ή Περιφέρειας αποφασίζει τον ορισμό αυτών των πεδίων ανάλογα με τις ανάγκες και κάνει τον ανάλογο καταμερισμό δουλειάς.

34. Η **αχτίδα** συγκροτείται σε επίπεδο νομού - περιφερειακής ενότητας ή κατώτερο επίπεδο (ομάδα όμορων γειτονιών) σε περίπτωση που κριθεί απαραίτητο λόγω ανάπτυξης του μεγέθους της οργάνωσης. Αποτελείται από οργανώσεις βάσης που ανήκουν σε τομείς (εργαζομένων, συνοικιών, νεολαίας). Εκλέγει σε ετήσια **συνέλευση της αχτίδας** (ολομελειακή ή με αντιπρόσωπους ανάλογα με το μέγεθός της) το Γραφείο Αχτίδας, ο αριθμός των μελών του οποίου ορίζεται από αυτή. Η συνέλευση συγκαλείται τακτικά από το Γραφείο Αχτίδας ή εκτάκτως ύστερα από πρόταση του 1/3 των μελών της. Αποφασίζει για τον προγραμματισμό και τις κατευθύνσεις της αχτίδας στη βάση των αποφάσεων του πανελλαδικού συνεδρίου, συνδιασκέψεων και των ανώτερων οργάνων. Κρίνει τις αποφάσεις του γραφείου αχτίδας, το οποίο οφείλει να καταθέτει συγκεκριμένο απολογισμό δράσης σε αυτή. Το **Γραφείο Αχτίδας** έχει την ευθύνη της πολιτικής, οργανωτικής και οικονομικής λειτουργίας της αχτίδας στη βάση των αποφάσεων του συνεδρίου, συνδιασκέψεων και των ανώτερων οργάνων. **Εκλέγει πολιτικό υπεύθυνο, οργανωτικό υπεύθυνο, και οικονομικό υπεύθυνο** και αν κριθεί αναγκαίο και υπεύθυνο τύπου. Το Γραφείο Αχτίδας συνεδριάζει τουλάχιστον 1 φορά το μήνα και έχει συντονιστικό και καθοδηγητικό ρόλο για την αχτίδα. Συγκαλείται ύστερα από πρόταση του πολιτικού υπεύθυνου ή του 1/3 των μελών του.

35. Ο **τομέας** συγκροτείται με αναφορά σε συγκεκριμένο πεδίο δουλειάς (εργαζόμενοι, συννοικίες, νεολαία). Αποτελείται από οργανώσεις βάσης που δραστηριοποιούνται σε αυτό το πεδίο, συγκροτείται και υπάγεται σε οργάνωση πόλης ή περιφέρειας αν υπάρχει ο κρίσιμος όγκος δυνάμεων και οργανώσεων βάσης που θα κριθεί αναγκαίος. Εκλέγει σε ετήσια **συνέλευση του τομέα** (ολομελειακή ή με αντιπρόσωπους ανάλογα με το μέγεθός του) το τομεακό γραφείο πόλης ή περιφέρειας, ο αριθμός των μελών του οποίου ορίζεται από αυτήν. Η συνέλευση συγκαλείται ύστερα από πρόταση του τομεακού γραφείου ή του 1/3 των μελών του. Αποφασίζει για τον προγραμματισμό και τις κατευθύνσεις του τομέα στη βάση των αποφάσεων του πανελλαδικού συνεδρίου, συνδιασκέψεων και των ανώτερων οργάνων. Κρίνει τις αποφάσεις του τομεακού γραφείου, το οποίο οφείλει να καταθέτει συγκεκριμένο απολογισμό δράσης σε αυτή. Το **Τομεακό Γραφείο** πόλης ή περιφέρειας έχει την ευθύνη της πολιτικής, οργανωτικής και οικονομικής λειτουργίας του τομέα στη βάση των αποφάσεων του συνεδρίου, συνδιασκέψεων και των ανώτερων οργάνων. **Εκλέγει πολιτικό υπεύθυνο, οργανωτικό υπεύθυνο, και οικονομικό υπεύθυνο.** Το Τομεακό Γραφείο συνεδριάζει τουλάχιστον 1 φορά το μήνα και έχει συντονιστικό και καθοδηγητικό ρόλο για τον τομέα. Συγκαλείται ύστερα από πρόταση του πολιτικού υπεύθυνου ή του 1/3 των μελών του. Η **Πανελλαδική Συνδιάσκεψη Τομέα**, που συγκαλείται από την ΚΠΕ ύστερα από πρόταση του γραφείου της ή τομεακών γραφείων, συζητά και αποφασίζει σχετικά με την ειδική γραμμή και τακτική για την παρέμβαση στο πεδίο δραστηριοποίησης του τομέα καθώς και για σχετικές θεματικές επεξεργασίες και αναλύσεις. Εκλέγει **πανελλαδικό τομεακό γραφείο** που συνεδριάζει τουλάχιστον 2 φορές το χρόνο και έχει συντονιστικό και καθοδηγητικό ρόλο για την τομεακή δουλειά σε πανελλαδικό επίπεδο στη βάση των αποφάσεων του συνεδρίου, συνδιασκέψεων και των ανώτερων οργάνων .

36. Ο **τομέας νεολαίας μπορεί να συγκροτηθεί σε οργάνωση νεολαίας με απόφαση του συνεδρίου**, αν αυτό κριθεί αναγκαίο και εφικτό με βάση το μέγεθός του. Η πολιτική και ιδεολογική παρέμβαση στη νεολαία έχει ιδιαιτερότητες και η διακριτή ύπαρξη οργάνωσης νεολαίας μπορεί να τη διευκολύνει. Η οργάνωση νεολαίας υπάγεται στην οργάνωση και δραστηριοποιείται στη βάση των αποφάσεων του πανελλαδικού συνεδρίου ή συνδιάσκεψης, στο οποίο συμμετέχει με αντιπροσώπους που εκλέγονται με βάση μέτρο που καθορίζει η ΚΠΕ. Έχει τις δικές της διαδικασίες και εκλέγει τα δικά της όργανα, τα οποία έχουν την ευθύνη της πολιτικής, οργανωτικής και οικονομικής λειτουργίας της στο πλαίσιο των αποφάσεων των διαδικασιών της, αλλά και των συνεδρίων και συνδιασκέψεων της οργάνωσης.

37. Συγκρότηση τομέα έχει και ο **τομέας επικοινωνίας/ιδεολογίας της οργάνωσης** που συγκροτείται στην Αθήνα και υπάγεται απευθείας στην ΚΠΕ. Αυτός ο τομέας έχει την ευθύνη της

δουλειάς όσον αφορά την εξώστρεφη παρουσία και εκδηλώσεις της οργάνωσης (Λέσχες, camping, φεστιβάλ, εξώστρεφη επικοινωνία και προβολή της τοποθέτησής της, site, έντυπο-εφημερίδα, εκδόσεις κινηματικού/πολιτικού περιεχομένου) και την ειδική πολιτική παρέμβαση στη θεωρία εντός και εκτός της οργάνωσης (οργανωμένη ιδεολογική – μορφωτική λειτουργία, εκδόσεις ιστορικού ή θεωρητικού/ιδεολογικού περιεχομένου). Η σημασία όλων αυτών των πρακτικών είναι κομβική για την πλατιά διάχυση των απόψεων της οργάνωσης και την αύξηση της πολιτικής επιρροής της, αλλά και για τη μαζική πολιτιστική και ιδεολογική παρέμβαση. **Ο τομέας αξιοποιεί και συντρόφους/ισσες από άλλους τομείς και πόλεις για τη δουλειά του με διπλή ένταξη.** Μέλη με κύρια ένταξη στον τομέα αυτό όμως βρίσκονται μόνο στην Αθήνα. Η **συνέλευση του τομέα** εκλέγει **τομεακό γραφείο** και οι αρμοδιότητες και σχέσεις της συνέλευσης και του γραφείου είναι ίδιες με αυτές των υπόλοιπων τομέων. Η συνέλευση ή το τομεακό γραφείο εισηγούνται για τις κατευθύνσεις και τον προγραμματισμό του τομέα στην ΚΠΕ και η ΚΠΕ αποφασίζει σχετικά. Η συνέλευση εκλέγει πολιτικό και οικονομικό υπεύθυνο του τομέα. Το τομεακό γραφείο χωρίζει το δυναμικό του τομέα σε **ειδικές ομάδες εργασίας** (λέσχη, site, έντυπο/εφημερίδα, εκδόσεις, ιδεολογική δουλειά κλπ.) και συνεργάζεται με οργανώσεις πόλης –περιφέρειας και τον τομέα ή οργάνωση νεολαίας για τις λέσχες, το camping και τα φεστιβάλ.

38. Η **οργάνωση βάσης (ΟΒ)** είναι το κύτταρο της πολιτικής λειτουργίας της οργάνωσης. Αποτελείται από τουλάχιστον 3 μέλη. Συνεδριάζει σε **συνέλευση της ΟΒ** τουλάχιστον μία φορά το μήνα, αποφασίζει για τα θέματα του χώρου ευθύνης της στο πλαίσιο της γενικής πολιτικής κατεύθυνσης της οργάνωσης και των αποφάσεων του συνεδρίου, συνδιασκέψεων και των ανώτερων οργάνων. Κατανέμει συγκεκριμένα καθήκοντα στα μέλη της για την υλοποίηση των αποφάσεων. Συζητά και αποφασίζει για τη γενική πολιτική κατεύθυνση και στρατηγική της οργάνωσης στο πλαίσιο των προβλεπόμενων σχετικών διαδικασιών. Αποφασίζει σχετικά σε εισηγήσεις ανώτερων οργάνων και διατυπώνει γνώμη και κριτική σχετικά με αποφάσεις τους. Ενημερώνει τα ανώτερα όργανα για τις απόψεις και τις αποφάσεις της. Ενημερώνεται για τις αποφάσεις των οργάνων και τη δραστηριότητα των υπόλοιπων οργανώσεων και συντρόφων/ισσων. **Η ΟΒ εκλέγει πολιτικό υπεύθυνο, οργανωτικό υπεύθυνο και οικονομικό υπεύθυνο.** ΟΒ με μέγεθος άνω των 10 μελών συγκροτούν Γραφείο της ΟΒ με μέλη τους 3 υπευθύνους. Το **Γραφείο της ΟΒ** έχει την ευθύνη των τακτικών αποφάσεων σε ειδικές περιπτώσεις που δεν υπάρχει η δυνατότητα συνέλευσης της ΟΒ. Η συνέλευση της ΟΒ κρίνει σχετικά τις αποφάσεις αυτές στην επόμενη συνεδρίασή της.

39. Οι θέσεις των υπευθύνων είναι νευραλγικές θέσεις για τη λειτουργία της οργάνωσης. Ο **πολιτικός υπεύθυνος** συντονίζει και καθοδηγεί το όργανο και την οργάνωση που έχει υπό την

ευθύνη του. Εισηγείται στα όργανα και προσπαθεί να συνέχει τη συζήτησή τους στη διαδικασία των αποφάσεων λαμβάνοντας υπόψη τον πλούτο όλων των απόψεων που κατατίθενται. Προσπαθεί να αξιοποιείται το σύνολο του δυναμικού της οργάνωσής του και φροντίζει να συζητά τυχόν προβλήματα που προκύπτουν σε διαδικασίες ή μέλη. Για την καλύτερη προετοιμασία κεντρικά προγραμματισμένων πολιτικών διαδικασιών της οργάνωσης μπορούν να διοργανωθούν ακτίφ πολιτικών υπευθύνων από τα γραφεία πόλης ή περιφέρειας. Ο **οργανωτικός υπεύθυνος** έχει την ευθύνη της κινητοποίησης σε μέτωπα, κινητοποιήσεις και διαδικασίες της οργάνωσης, καθώς και της οργανωτικής ανάπτυξης της οργάνωσης. Ενημερώνει τα μέλη για τις οργανωτικές ανάγκες και φροντίζει για την κάλυψή τους εξηγώντας την πολιτική ανάγκη χωρίς στείρο οργανωτικισμό και έγκληση στα μέλη. Παρακολουθεί την πορεία της οργανωτικής ανάπτυξης της οργάνωσής του και διατηρεί το μητρώο μελών. Ενημερώνει ο ίδιος ή φροντίζει για την ενημέρωση των νέων μελών για τη δομή, τη λειτουργία και τις διαδικασίες της οργάνωσης. Συνεργάζεται για όλα αυτά με τους οργανωτικούς υπευθύνους ανώτερων και κατώτερων οργάνων. Για την καλύτερη οργανωτική προετοιμασία κεντρικών πολιτικών γεγονότων μπορούν να διοργανωθούν ακτίφ οργανωτικών υπευθύνων από τα γραφεία πόλης ή περιφέρειας. Ο **οικονομικός υπεύθυνος** έχει την ευθύνη της οικονομικής λειτουργίας και κρατά το ταμείο της οργάνωσής του. Φροντίζει για τη συλλογή της τακτικής συνδρομής των μελών, τη διακίνηση κουπονιών και τη συλλογή των χρημάτων από αυτή, την οικονομική διαχείριση εκδηλώσεων της οργάνωσής του, την εξόφληση οικονομικών υποχρεώσεων της. Προσπαθεί για την εξασφάλιση της οικονομικής αυτάρκειας της οργάνωσής του. Συνεργάζεται για όλα αυτά με τους οικονομικούς υπευθύνους ανώτερων και κατώτερων οργάνων. Για την καλύτερη οργάνωση της οικονομικής δουλειάς μπορούν να διοργανωθούν ακτίφ οικονομικών υπευθύνων από τα γραφεία πόλης ή περιφέρειας.

40. Το οργανωτικό μοντέλο δεν μπορεί να λύσει από μόνο του τα όποια πολιτικά προβλήματα αντιμετωπίζει μία οργάνωση. Η βελτίωσή του όμως με βάση τις ανάγκες και τις δυνατότητες που προκύπτουν συμβάλλει στην καλύτερη ανάπτυξη της πολιτικής δυναμικής της οργάνωσης και τελικά και στην αποτελεσματικότητά της.